

Alderdom, og som helst skulde være sikrede paa Grundlag af deres egne Opsparinger og ikke direkte paa Grundlag af Alderdoms-understøttelse.

Jeg tillader mig paa det allervarmeste at anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Steincke: Som den højtærede Finansminister fremhævede, har Spørgsmaalet om gennem en Udligningskasse at komme særlig Livrente- og Pensionsnydere samt smaa Kapitalister til Hjælp som Følge af den vanskelige Stilling, de i de sønderjydske Landsdele maatte komme i paa Grund af den lave Markkurs, i sin Tid været Genstand for meget indgaaende Forhandlinger i Rigsdagspartiernes sønderjydske Udvalg, Forhandlinger, som førte til Loven af 28. Juni 1920. Da de Ændringer, der nu foreslaas i denne Lov, i Virkeligheden kun tilsigter Forbedring af disse mindre bemidlede økonomiske Vilkaar, ogsaa ved at give dem Adgang til en udvidet Rente-regulering i Stedet for Kapitalregulering, og da Ændringerne er enstemmigt vedtagne i det sønderjydske Forvaltningsraad og anbefalede af dette, samt da det i Folketinget gennemførte Ændringsforslag yderligere synes mig at forbedre Ansøgnernes Stilling, og da det endelig i det hele drejer sig om Folk, der er ældre og sidder daarligt i det, kan vi tiltræde dette Lovforslag, som er enstemmigt vedtaget i Folketinget. Jeg skal derfor paa Socialdemokratiets Vegne anbefale det til Vedtagelse og hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Schovelin: Fra konservativ Side hilses vi Fremkomsten af dette Lovforslag med den største Tilfredshed. Ved Valutasagens Behandling i det sønderjydske Udvalg, eller rettere i det Underudvalg, der blev nedsat af det sønderjydske Udvalg til særlig at beskæftige sig med denne Sag, blev det af de to konservative Repræsentanter, Folketingsmand Harboe og mig, Gang paa Gang stærkt urgeret, at her var et af de Punkter, hvor den Valutaordning, som alle Partier til Slut enedes om, langt fra gjorde Fyldest. Vi hæftede os navnlig ved det strenge Vilkaar, der var indsat i § 7, og som gik ud paa, at de paagældende ikke beholdt deres Markformue og Markindtægt ubeskaaret, ligesom vi pegede paa, at den i § 5 d., sidste Punktum, indsatte Maksimalbegrænsning for Formuen, 25 000 Kr., i alt Fald ikke burde gælde i dette Tilfælde. Betænelighederne ved § 7 i den nugældende Lov var saa store hos det konservative Parti, at det kun var

med Nød og neppe, man kunde bevæge samtlige Medlemmer til at slutte sig til Valutaordningen, og man følte det som en stor Uret, der derigennem blev begaaet overfor sønderjydske Borgere, og netop Borgere, som gennem et Liv i Flid og Spar-sommelighed havde sparet sig en lille Sum sammen for at kunne forsørge sig selv i deres Alderdom. Man følte sig meget ilde til Mode over den Karrighed, som blev vist fra Socialdemokraternes og de Radikales Side overfor denne Samfundsklasse, og som altsaa gav sig Udslag i de nysnævnte strenge Bestemmelser. Man havde Fornemmelsen af, at selve det, at der her var Tale om Kapital, lugtede ilde i disse Partiernes Næse, og det skulde disse dog ikke særlig velstillede Mennesker bøde for. Derfor kan vi fra konservativ Side kun betragte det som en Retfærdighedshandling, at man nu foretager denne afgørende Forbedring i Valutaordningen, og man vil da forstaa, at vi med Glæde giver den vor udelte Tilslutning og gerne vil medvirke til, at dette Lovforslag bliver gennemført saa hastigt som overhovedet muligt.

Holdgaard: Ændringer i de sønderjydske Love, vi i sin Tid vedtog her paa Rigsdagen, er efterhaanden blevet næsten et fast Punkt paa Dagsordenen, og det er maaske meget naturligt, fordi de Forhold, vi da lovgav om, var ukendte for os, og fordi det var en Masseproduktion, der præsteredes — paa et vist Tidspunkt vistnok nogle og 70 Lovforslag vedtagne paa een Dag. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Ændring i den vedtagne Lov om den saakaldte Udligningskasse. Det tager Sigte paa at bedre Vilkaarene for dem med de smaa Formuer. Det paaskønner vi fra vor Side; særlig paaskønner vi det paa det Punkt, der angaar Rente-reguleringen for de ældre arbejdsdygtige Personer. Derfor kan jeg med Glæde paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil dog gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister i Anledning af nogle Udtryk i Bemærkningerne. Det anføres nemlig, at det maa antages, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vil medføre noget større Udgifter end den oprindelig vedtagne Lov, hvad den højtærede Finansminister ogsaa udtalte i Slutningen af sin Forelæggelsestale. Jeg vil da gerne spørge, hvorvidt den Antagelse strækker sig. Nu hørte vi af den ærede Ordfører for Venstre (Karberg), at man regnede med 4 000 Familier. Naar jeg